

U S N E S E N Í

Městský soud v Praze rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Vaňousem ve věci navrhovatelů: a/ POPINJAY, s.r.o., IČ 27156141, Na Královce 31/4, 10100 Praha 10, b/ Ing. A. H., xxx, xxx, zast.: Mgr. Lukáš Zscherp, advokát, Lochotínská 18, 30100 Plzeň, c/ Ing. P. K., nar. xxx, xxx, xxx, zast.: JUDr. Petr Zima, advokát, Slezská 13, 12000 Praha 2, d/ GRUPPO CENTRALE Ltd., IČ 6078463, Invision House, Wilbury Way, Hichin, Hertfordshire SG4 0TW, Velká Británie, zast.: JUDr. Petr Zima, advokát, Slezská 13, 12000 Praha 2, e/ Ing. R. P., nar. xxx, xxx, xxx, zast.: JUDr. Petr Zima, advokát, Slezská 13, 12000 Praha 2, f/ J. Č., xxx, xxx, g/ OSDA - ČR - ČMHB, IČ 75062810, Nádražní 532/157, 70200 Ostrava, h/ OSDA - ČR - HB, IČ 72028106, Nádražní 532/157, 70200 Ostrava, i/ E-kontakt s.r.o., IČ:25321676, Na Královce 31/4, Praha 10, zast.: JUDr. Petr Zima, advokát, Slezská 13, 12000 Praha 2, proti odpůrcům: 1/ Československá obchodní banka, a.s., IČ 00001350, Radlická 333/150, Praha 5, 2/ Hypoteční banka, a.s., IČ 13584324, Radlická 333/150, 15057 Praha 5, zast.: JUDr. Jaroslav Hrouzek, CSc., advokát, Štěpánská 20, 11000 Praha 1, o **přezkoumání výše protiplnění**

t a k t o :

1. Určuje se, že výše plnění v částce 1.398,- Kč za jeden kus kmenové akcie na majitele o jmenovité hodnotě 500,- Kč emitenta obchodní společnosti Hypoteční banka a.s. IČ 13584324, Radlická 333/150, 150 57 Praha 5, při realizaci práva přechodu všech ostatních účastnických papírů na hlavního akcionáře obchodní společnost Československá obchodní banka a.s., IČ 00001350, Radlická 333/150, Praha 5, v souvislosti s rozhodnutím valné hromady ze dne 9.9.2005 o přechodu všech ostatních účastnických cenných papírů na hlavního akcionáře podle ustanovení § 183i) a následujících obchodního zákoníku, je nepřiměřená.

2. Určuje se, že za jeden kus kmenové akcie na majitele o jmenovité hodnotě 500,-Kč emitenta obchodní společnosti Hypoteční banka a.s. IČ 13584324, Radlická 333/150, 150 57 Praha 5, při realizaci práva přechodu všech ostatních účastnických papírů na hlavního akcionáře obchodní společnost Československá obchodní banka a.s., IČ 00001350, Radlická 333/150, Praha 5, v souvislosti s rozhodnutím valné hromady ze dne 9.9.2005 o přechodu všech ostatních účastnických cenných papírů na hlavního akcionáře podle ustanovení § 183i) a následujících obchodního zákoníku, činí výše přiměřeného plnění částku 5.032,- Kč za jeden kus kmenové akcie na majitele o jmenovité hodnotě 500,-Kč.

3. Zamítá se návrh navrhovatele b/, aby soud uložil odpůrci 2/ povinnost oznámit výrok soudu ohledně určené přiměřenosti protiplnění všem osobám, které byly akcionáři odpůrce 2/, způsobem který vyplýval ze stanov odpůrce 2/.

4. Zamítá se návrh navrhovatele a/, aby soud uložil odpůrci 2/ povinnost zveřejnit výrok soudu ohledně určení přiměřenosti způsobem, který byl stanoven pro zveřejňování oznámení společnosti Hypoteční banka, a.s..

O d ů v o d n ě n í :

Návrhem došlým soudu dne 15.5.2006 se navrhovatel a/ domáhal, aby soud přezkoumal přiměřenost protiplnění, které se mu dostalo v souvislosti s tím, že dne 9.9.2005 bylo přijato usnesení mimořádné valné hromady společnosti Českomoravská hypoteční banka a.s., se sídlem Praha 4, PSČ 140 00, Budějovická 409/1, IČ: 13584324 (odpůrce 2/) o přechodu všech akcií, které nejsou v majetku hlavního akcionáře, postupem dle § 183i a násl. zákona č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen obchodní zákoník). Valná hromada společnosti schválila ve smyslu § 183i a násl. obchodního zákoníku přechod vlastnického práva ke všem akciím společnosti ve vlastnictví akcionářů společnosti odlišných od hlavního akcionáře na hlavního akcionáře – Československá obchodní banka, a.s., se sídlem Praha 1-Nové Město, PSČ 115 20, Na Příkopě 854/14, IČ: 00001350 (odpůrce 1/), přičemž vlastnické právo přechází ke dni uplynutí jednoho měsíce od zveřejnění zápisu tohoto usnesení valné hromady do obchodního rejstříku (dále jen "den účinnosti přechodu akcií"). Na hlavního akcionáře tedy ke dni účinnosti přechodu akcií přejde vlastnické právo ke všem akciím společnosti, jejichž vlastníkem budou k takovému okamžiku osoby odlišné od hlavního akcionáře. Současně tato valná hromada rozhodla o tom, že hlavní akcionář poskytne oprávněným osobám peněžité protiplnění ve výši 1.398,--Kč na jednu zaknihovanou akcii společnosti na majitele o jmenovité hodnotě 500,--Kč. Přiměřenost navržené výše protiplnění je v souladu s Obchodním zákoníkem doložena znaleckým posudkem zpracovaným znalcem-společností KPMG Česká republika, s.r.o., se sídlem Praha 8, Pobřežní 648/1a, PSČ 186 00, IČ: 00553115 č. 120-13/05 ze dne 17. srpna 2005, s tím, že závěr KPMG zní: "Protiplnění stanovené hlavním akcionářem za přechod jedné kmenové akcie ČMHB o jmenovité hodnotě 500,--Kč ve výši 1.398,--Kč považuje KPMG ve smyslu § 183i a násl. obchodního zákoníku za přiměřené.". Navrhovatel a/ měl výhrady ke znaleckému posudku, který byl v této souvislosti zpracován, neboť dle jeho názoru nebyl posudek zpracován v souladu s hmotným právem, v souladu se zvyklostmi Evropské unie, přičemž z těchto zvyklostí a judikatury čerpal zákonodárce, posudek ke dni podání tohoto návrhu je již zastaralý, odhadované hodnoty v něm uvedené neodpovídají auditovaným hodnotám (jsou podhodnoceny), výše protiplnění byla stanovena z účetních dat ke dni 1.8.2005, žalobce je však vlastníkem ostatních účastnických cenných papírů emitenta i ke dni podání tohoto návrhu – protiplnění nezahrnuje plný podíl žalobce na výnosech emitenta za období od 1.8.2005 do 30.4.2006, ale pouze diskontovaný podíl, navíc snížený pesimistickými odhady o vývoji jak hospodaření emitenta, tak hypotečního trhu jako celku. Navrhovatel a/ na základě toho navrhoval, aby soud v nesporném řízení ovládaném zásadou vyšetřovací přezkoumal výši vypořádání, určil správnou výši vypořádání na jednu akcii společnosti – odpůrce 2/, rozhodl, že odpůrci 1/ se ukládá povinnost zveřejnit výrok soudu uvedený pod bodem I. a dále, aby soud uložil odpůrci 1/ povinnost zaplatit navrhovateli a/ částku představující přiměřené plnění dle počtu jím vlastněných akcií.

Návrhem došlým soudu dne 2.4.2009 podal návrh, aby soud přezkoumal přiměřenost protiplnění dle stejného usnesení stejné mimořádné valné hromady stejné společnosti i navrhovatel b/, jako důvody svého návrhu uvedl : Navrhovatel b/ považoval výši protiplnění za hrubě nepřiměřenou a nespravedlivou. Poukazoval na podhodnocení tohoto protiplnění, a to způsobem jeho určení. Poukazoval na to, že hlavní akcionář neurčuje cenu za akcie objektivně, znalec je poskytovatelem placené služby ve vztahu ke hlavnímu akcionáři, nemůže tedy své výpočty provést nezávisle a objektivně – což je možné až v tomto přezkumném řízení. Dále zdůrazňoval, že výklad zákona ohledně přiměřenosti hodnoty akcií musí být proveden soudem s tím, že dále vymezuje předběžné otázky jako otázky právní, které musí být vyřešeny soudem, nikoliv znalcem. Zejména by soud měl určit, resp. Definovat hodnotu akcií jako peněžní protiplnění, které musí být poskytnuto jako úplné finanční odškodnění menšinovým akcionářům za újmu, kterou způsobil svým rozhodnutím o nuceném přechodu akcií. Soud by dále měl určit, že hodnotu akcií je nutné ocenit tak, aby měřítkem hodnoty byly skutečné náhradní investiční možnosti menšinových akcionářů. Soud by měl rovněž určit, že pro ocenění hodnoty musí znalec vycházet ze situace české ekonomiky a českého kapitálového trhu. Dále pak požadoval, aby rozhodným dnem pro ocenění hodnoty akcií je den přechodu akcií podle § 183 I odst.3 obchodního zákoníku. Navrhovatel b/ dále namítal další vady předmětného znaleckého posudku s poukazem na principy, dle kterých byx mělo ocenění provedeno a které jsou shora konstatovány. Svůj návrh na nutnost zveřejnění rozhodnutí pak zdůvodnil tím, že bez tohoto zveřejnění se menšinoví akcionáři, kteří nejsou účastníky tohoto sporu, o výsledku řízení nedozvědí. Navrhovatel b/ na základě toho navrhoval, aby soud přezkoumal a následně určil správnou výši vypořádání na jednu akci společnosti – odpůrce 2/, a rozhodl, že odpůrci 1/ se ukládá povinnost zveřejnit výrok soudu uvedený pod bodem I.

Návrhem došlým soudu dne 29.4.2009 podali návrh, aby soud přezkoumal přiměřenost protiplnění dle stejného usnesení stejné mimořádné valné hromady stejné společnosti i navrhovatelé c/, d/, e/, jako důvody svého návrhu uvedli :Tito navrhovatelé nesouhlasili s výší protiplnění s tím, že nový znalec by měl provést ocenění ke dni přechodu akcií na hlavního akcionáře, dále, že je nutné zohlednit skutečnosti, že již za rok po předmětném rozhodnutí valné hromady bylo rozhodnuto o zvýšení základního kapitálu upsáním nových akcií s emisním kursem 1.600,-Kč/akcie a za další rok s emisním kursem 1.700,-Kč/akcie. Dále v odhadu budoucí hodnoty podniku vycházet z objemu hypotečních úvěrů a z malého podílu rizikových úvěrů. Dále tyto navrhovatelé namítali zásadní vady předmětného znaleckého posudku: Nesprávně stanovená diskontní míra, nesprávně stanovená prognóza budoucích příjmů, diskontování je aplikováno na velmi krátké časové období, dále je nezohledněna aktuální výše a využití vlastního kapitálu. Navrhovatelé c/, d/, e/ na základě toho navrhovali, aby soud přezkoumal výši vypořádání, určil správnou výši vypořádání na jednu akci společnosti – odpůrce 2/, a.s., a dále, aby soud uložil odpůrci 1/ povinnost zaplatit navrhovatelům c/, d/, e/ částku představující dorovnání přiměřeného plnění dle počtu jimi vlastněných akcií.

Návrhem došlým soudu dne 30.4.2009 podal návrh, aby soud přezkoumal přiměřenost protiplnění dle stejného usnesení stejné mimořádné valné hromady stejné společnosti i navrhovatel f/, jako důvody svého návrhu uvedl : Navrhovatel namítal nepřiměřenost protiplnění o čemž svědčí mj. hodnota vlastního kapitálu na akcii převyšující tzv. výkupní cenu a rovněž hospodářský výsledek odpůrce 2/. Dále namítal, že znalecký posudek byl zhotoven v r.2005 k vytěsnění však došlo až v roce 2009 – v mezidobí se hodnota akcií dále zvyšovala přičemž z rozhodnutí majoritního akcionáře nebyly vypláceny

dividendy. Dále poukazoval - jako předcházející navrhovatelé – na proběhlé úpisy akcií za cenu 1.700,- Kč. Navrhovatel f/ na základě toho navrhoval, aby soud přezkoumal a následně určil správnou výši vypořádání na jednu akci společnosti – odpůrce 2/.

Návrhem došlým soudu dne 22.4.2009 podal návrh, aby soud přezkoumal přiměřenost protiplnění dle stejného usnesení stejné mimořádné valné hromady stejné společnosti i navrhovatel g/, jako důvody svého návrhu uvedl : Poukazoval na to, že náhrada za akcie je přiměřená a spravedlivá pouze tehdy je-li „plná“ – to znamená, že vyvlastněnému akcionáři musí být umožněno za náhradu, kterou obdrží, realizovat nejméně stejně hodnotnou investici. Protiplnění je dle názoru tohoto navrhovatele neadekvátní reálné hodnotě akcie. Dále poukazoval na to, že zisk připadající na jednu akcii o nominální hodnotě 500,- Kč činí jen za rok 2008 částku 115,- Kč. Dále poukazoval na to, že ocenění není provedeno k datu přechodu vlastnického práva a i z tohoto důvodu je nesprávné. Navrhovatel g/ na základě toho navrhoval, aby soud přezkoumal a následně určil správnou výši vypořádání na jednu akci společnosti – odpůrce 2/.

Návrhem došlým soudu dne 22.4.2009 podal návrh, aby soud přezkoumal přiměřenost protiplnění dle stejného usnesení stejné mimořádné valné hromady stejné společnosti i navrhovatel h/, jako důvody svého návrhu uvedl : Poukazoval na to, že náhrada za akcie je přiměřená a spravedlivá pouze tehdy je-li „plná“ – to znamená, že vyvlastněnému akcionáři musí být umožněno za náhradu, kterou obdrží, realizovat nejméně stejně hodnotnou investici. Protiplnění je dle názoru tohoto navrhovatele neadekvátní reálné hodnotě akcie. Dále poukazoval na to, že zisk připadající na jednu akcii o nominální hodnotě 500,- Kč činí jen za rok 2008 částku 115,- Kč. Dále poukazoval na to, že ocenění není provedeno k datu přechodu vlastnického práva a i z tohoto důvodu je nesprávné. Navrhovatel h/ na základě toho navrhoval, aby soud přezkoumal a následně určil správnou výši vypořádání na jednu akci společnosti – odpůrce 2/.

Návrhem došlým soudu dne 27.6.2007 podal návrh, aby soud přezkoumal přiměřenost protiplnění dle stejného usnesení stejné mimořádné valné hromady stejné společnosti i navrhovatel i/, jako důvody svého návrhu uvedl : Poukazoval na to, že protiplnění je nepřiměřené, s tím, že je nutné, aby soud nechal vyhotovit znalecký posudek nezávislým znalcem a z tohoto posudku následně vycházel. Dále zdůraznil, že od rozhodnutí valné hromady uběhla nějaká doba a výsledky předmětného znaleckého posudku lze porovnávat s reálnými hospodářskými výsledky – je patrné, že očekávané výsledky byly podhodnocené. Navrhovatel i/ na základě toho navrhoval, aby soud přezkoumal a následně určil správnou výši vypořádání na jednu akci společnosti – odpůrce 2/.

Jelikož z ustanovení § 83 odst. 2 písm. d) o. s. ř. vyplývá, že zahájení řízení proti hlavnímu akcionáři ve věcech přezkoumání protiplnění při výkupu účastnických cenných papírů brání tomu, aby proti němu probíhalo u soudu řízení o návrzích jiných akcionářů téže společnosti domáhajících se téhož přezkumu. Podá-li tedy poté, co bylo zahájeno řízení o přezkoumání výše protiplnění proti hlavnímu akcionáři, návrh na určení přiměřené výše protiplnění či návrh na zaplacení protiplnění v požadované výši či doplacení poskytnutého protiplnění do požadované výše (ale dříve, než je pravomocně skončeno) další akcionář, je nutno tento další návrh považovat za přistoupení k prvnímu řízení (srov. v této souvislosti též závěry učiněné v usnesení Nejvyššího soudu ze dne 10. dubna 2008, sp. zn. 29 Odo 1019/2006, uveřejněné v časopisu Soudní judikatura č. 10, ročník 2008, pod č. 148). S ohledem na tento judikovaný výklad soud v projednávané věci další návrhy navrhovatelů b/ - i/ považoval za přistoupení k prvnímu řízení zahájenému navrhovatelem a/, a z tohoto

důvodu projednal pod shora uvedenou sp.zn. i návrhy vedené původně pod sp.zn. 37Cm 89/2007, 80Cm 79/2009, 80Cm 124/2009, 80Cm 126/2009, 76Cm 68/2009, sp.zn.76Cm 69/2009.

Odpůrci navrhovali podané návrhy zamítnout a k návrhům se vyjádřili následovně:

Odpůrce 1/ poukazoval na to, že znalecký posudek, který osvědčil přiměřenost protiplnění byl zpracován v souladu s obchodním zákoníkem, určil hodnotu akcií ke dni 1.7.2005, byl vyhotoven 17.5.2005 – tj.ne déle než tři měsíce přede dnem doručení žádosti odpůrce 1/ o svolání valné hromady v souladu s § 183m, odst.1 písm.b)obchodního zákoníku. Posudek vypracoval renomovaný a na odpůrci 1/ nezávislý znalec, posudek byl vypracován v souladu s metodikou České národní banky, ocenění je založeno na nejběžnější a pro tento účel nejvhodnější metodologii diskontovaných budoucích peněžních toků – tj. na metodě výnosové. Dále poukazoval na to, že zákon neukládá a ani neumožňuje odpůrci 1/ jednostranně měnit výši protiplnění, která již byla valnou hromadou schválena – tím reagoval na argument „zastaralosti“ znaleckého posudku. Odpůrce 1/ tedy navrhoval, aby soud návrh v celém rozsahu zamítl.

Odpůrce 2/ byl toho názoru, že v řízení se nejedná o právech a povinnostech odpůrce 2/, neboť se řízení týká výhradně vztahu mezi stávajícím a bývalými majiteli akcií odpůrce 2/ založeného rozhodnutím valné hromady odpůrce 2/ o výkupu účastnických cenných papírů. Dále namítal, že v rámci některých podaných návrhů není vůbec označen jako strana žalovaná, tudíž namítal nedostatek pasivní legitimace. Ohledně návrhu na zveřejnění rozhodnutí soudu způsobem určeným stanovami odpůrce 2/ navrhoval zamítnutí žaloby, když toto nemá oporu v platné právní úpravě, tudíž taková povinnost nemůže být rozhodnutím soudu v rámci tohoto řízení uložena.

Soud konstatuje, že vedle návrhu na přezkoumání přiměřenosti protiplnění podali ještě navrhovatelé a/, c/, d/, e/ návrh na doplacení resp. dorovnání poskytnutého protiplnění odpůrcem 1/. Výše tohoto doplatku je však vázána na meritorní a pravomocné rozhodnutí o tom, zda poskytnuté protiplnění je přiměřené či nikoliv, a pokud bude shledáno nepřiměřeným, je závislá výše doplatku právě na určení, v jaké výši je protiplnění přiměřené. S ohledem na shora uvedené proto soud rozhodl podle ust. § 112 odst. 2 občanského soudního řádu o vyloučení věci týkající se návrhu navrhovatelů a/, c/, d/, e/ proti odpůrcům 1/ a 2/ na doplacení resp. dorovnání poskytnutého protiplnění odpůrcem 1/ k samostatnému řízení, a to usnesením č.j. 31Cm 123/2006-536 s tím, že následně bude nejprve rozhodnuto o procesním nástupnictví na straně stávajícího navrhovatele d/ v souvislosti s postoupením pohledávky na doplacení poskytnutého protiplnění, a dále bude řízení týkající se doplacení resp. dorovnání poskytnutého protiplnění přerušeno podle § 109 odst.2 písm. c) o.s.ř., neboť v tomto řízení je řešena otázka, která má zásadní význam pro rozhodnutí soudu, tj. otázka, poskytnuté protiplnění je přiměřené či nikoliv - a kolik v tom případě činí výše přiměřeného protiplnění.

Soud dále konstatuje, že podáním z 20.12.2011 soud obdržel návrh navrhovatele d/, aby do řízení jako nový navrhovatel – na místo stávajícího navrhovatele d/ - vstoupila firma POPINJAY, s.r.o., IČ 27156141, Na Královce 31/4, 10100 Praha 10, a to na základě postoupení pohledávky, na výzvu soud pak soud obdržel souhlas se vstupem do řízení na straně navrhovatele od firmy POPINJAY, s.r.o.. Procení nástupnictví pak bylo dokládáno Oznámením o postoupení pohledávky z 5.12.2011. V daném případě sice soud obdržel návrh navrhovatele d/ a výslovný souhlas firmy POPINJAY, s.r.o. se vstupem do řízení, ovšem

z předloženého Oznámení o postoupení pohledávky z 5.12.2011 nevyplývá, že by POPINJAY, s.r.o. nabyl od navrhovatele d/ nárok uplatněný v tomto řízení, tj. nárok na přezkoumání přiměřenosti protiplnění dle ustanovení § 183k Obchodního zákoníku, a to v souvislosti s usnesením mimořádné valné hromady společnosti Hypoteční banka, a.s., IČ: 13584324 konané dne 9.9.2005. Z Oznámení o postoupení pohledávky z 5.12.2011 pouze vyplývá, že postoupena byla výslovně pohledávka (včetně veškerého příslušenství) na doplacení resp. dorovnání poskytnutého protiplnění – na tom výkladu obsahu oznámení nic nezměnilo prohlášení jednatele navrhovatele a/ na jednání před soudem, když text oznámení je v tomto smyslu zcela jasný. Rovněž soud shledal, že procesní nástupnictví není ani dáno „nedělitelností“ nároků na určení přiměřenosti protiplnění a nároku na doplacení příslušného rozdílu, když - s odkazem na ust. § 183k obch.zák. odst. 3) věta první je soudní rozhodnutí, kterým bylo přiznáno právo na jinou výši protiplnění, pro hlavního akcionáře a pro společnost závazné co do základu přiznaného práva i vůči ostatním vlastníkům účastnických cenných papírů – byť tedy by byl úspěšný ve sporu ohledně přiměřenosti protiplnění stávající navrhovatel d/, nic nebrání v tom, aby – s ohledem na postoupení pohledávky na doplacení resp. dorovnání poskytnutého protiplnění ve vyloučené věci – byl pak nárok na doplacení přiznán firmě POPINJAY, s.r.o.. Na základě těchto skutečností soud tedy návrh aby soud v tomto řízení jako s účastníkem řízení na místo původního navrhovatele D/ GRUPPO CENTRALE Ltd., IČ 6078463, Invision House, Wilbury Way, Hichin, Hertfordshire SG4 0TW, Velká Británie, pokračoval jako s novým navrhovatelem D/ POPINJAY, s.r.o., IČ 27156141, Na Královce 31/4, 10100 Praha 10, zamítl, a to usnesením č.j. 31Cm 123/2006-587, jelikož se neprokázalo, že po zahájení řízení nastala právní skutečnost, s níž právní předpisy spojují převod nebo přechod práva nebo povinnosti účastníka řízení, o něž v řízení jde, když v tomto případě nebylo prokázáno postoupení nároku na přezkoumání přiměřenosti protiplnění, který je předmětem tohoto řízení, na firmu POPINJAY, s.r.o..

Soud provedl ve věci všechny potřebné důkazy a z provedeného dokazování soud zjistil tyto skutečnosti:

Mezi účastníky bylo nesporné, že všichni navrhovatelé byli v rozhodné době akcionáři odpůrce 2/, čímž je dána aktivní legitimace navrhovatelů v tomto sporu.

Soud provedl důkaz Notářským zápisem sepsaným notářem JUDr. Bohdanem Halladou, NZ 462/2005, N 546/2005-sepsán 16.9.2005 osvědčující rozhodnutí valné hromady o přechodu akcií na majoritního akcionáře – odpůrce 1/ a z tohoto důkazu zjistil následující :

Dne 9.9.2005 bylo přijato usnesení mimořádné valné hromady společnosti Českomoravská hypoteční banka a.s., se sídlem Praha 4, PSČ 140 00, Budějovická 409/1, které bylo přidělené identifikační číslo 13584324 a jež je zapsána v obchodním rejstříku vedeném Městským soudem v Praze, oddíl B, vložka 3511 (dále jen "společnost") o přechodu všech akcií, které nejsou v majetku hlavního akcionáře, postupem dle § 183i a násl. zákona č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen obchodní zákoník): 1. Hlavním akcionářem společnosti je společnost Československá obchodní banka, a.s., se sídlem Praha 1-Nové Město, PSČ 115 20, Na Příkopě 854/14, které bylo přiděleno identifikační číslo 00001350 a jež je zapsána v obchodním rejstříku vedeném Městským soudem v Praze, oddíl B XXXVI, vložka 46 (dále jen Hlavní akcionář), který vlastní akcie společnosti, jejichž souhrnná jmenovitá hodnota ke dni rozhodném pro účast na této mimořádné valné hromadě přesahuje 90%-ní (devadesát procentní) podíl na základním kapitálu společnosti. Vlastnictví akcií hlavního akcionáře je osvědčeno prostřednictvím a) výpisu z majetkového účtu Hlavního akcionáře vedeného Střediskem cenných papírů

vyhotoveného ke dni rozhodném pro účast na této mimořádné valné hromadě, tj. ke dni 2.září 2005, b) výpisu z registru emitenta cenných papírů vedeného pro společnosti střediskem cenných papírů vyhotoveného ke dni rozhodném pro účast na této mimořádné valné hromadě, tj. ke dni 2.září 2005, přičemž Česká národní banka schválila seznam akcionářů uvedených v tomto výpisu dne 5.9.2005 a c) čestným prohlášením hlavního akcionáře. Z výše uvedených dokumentů vyplývá, že ČSOB vlastní 5.260.796 (pět milionů dvě stě šedesát tisíc sedm set devadestá šest) kusů kmenových zaknihovaných akcií na majitele, ISIN: CZ 0008030509, o jmenovité hodnotě každé z nich ve výši 500,--Kč (pět set korun českých), emitovaných společností, což představuje podíl ve výši 99,84% (devadesát devět celých a osmdesát čtyři setin procenta) na základním kapitálu společnosti.

2. Valná hromada společnosti schvaluje ve smyslu § 183i a násl. obchodního zákoníku přechod vlastnického práva ke všem akciím společnosti ve vlastnictví akcionářů společnosti odlišných od hlavního akcionáře na hlavního akcionáře, přičemž vlastnické právo přechází ke dni uplynutí jednoho měsíce od zveřejnění zápisu tohoto usnesení valné hromady do obchodního rejstříku (dále jen "den účinnosti přechodu akcií"). Na hlavního akcionáře tedy ke dni účinnosti přechodu akcií přejde vlastnické právo ke všem akciím společnosti, jejichž vlastníkem budou k takovému okamžiku osoby odlišné od hlavního akcionáře.

3. Hlavní akcionář poskytne oprávněným osobám peněžité protiplnění ve výši 1.398,--Kč (jeden tisíc tři sta devadesát osm korun českých) na jednu zaknihovanou akcii společnosti na majitele o jmenovité hodnotě 500,--Kč. Přiměřenost navržené výše protiplnění je v souladu s Obchodním zákoníkem doložena znaleckým posudkem zpracovaným znalcem-společností KPMG Česká republika, s.r.o., se sídlem Praha 8, Pobřežní 648/1a, PSČ 186 00, které bylo přiděleno identifikační číslo 00553115 (dále jen KPMG), č. 120-13/05, ze dne 17. srpna 2005. Závěr KPMG zní: "Protiplnění stanovené hlavním akcionářem za přechod jedné kmenové akcie ČMHB o jmenovité hodnotě 500,--Kč ve výši 1.398,--Kč považuje KPMG ve smyslu § 183i a násl. obchodního zákoníku za přiměřené."

4. Hlavní akcionář poskytne protiplnění v příslušné výši oprávněným osobám do dvou měsíců ode dne zápisu vlastnického práva k akciím, jejich vlastnické právo přejde na hlavního akcionáře v důsledku realizace práva výkupu dle tohoto usnesení, na majetkovém účtu v příslušné evidenci cenných papírů (dále jen Lhůta splatnosti). Konkrétní způsob poskytnutí protiplnění uveřejní hlavní akcionář nejpozději do sedmi pracovních dnů ode dne účinnosti přechodu akcií způsobem určeným stanovami společnosti a zákonem pro svolání valné hromady a v téže lhůtě jej písemně sdělí společnosti za účelem uveřejnění konkrétního způsobu poskytnutí protiplnění na webových stránkách společnosti.

5. Představenstvo společnosti zabezpečí vyhotovení výpisu z registru emitenta cenných papírů vedeného pro společnost v příslušné evidenci cenných papírů střediskem cenných papírů obsahujících i identifikaci zástavních věřitelů oprávněných ze zástavního práva k akciím společnosti zpracovaného ke dni účinnosti přechodu akcií a předá jej spolu s identifikací zástavních věřitelů oprávněných ze zástavního práva k akciím společnosti bez zbytečného odkladu, nejpozději do pěti pracovních dnů ode dne účinnosti přechodu akcií, hlavnímu akcionáři za účelem poskytnutí protiplnění oprávněným osobám.

Z úplného výpisu z Obchodní rejstříku vedeného Městským soudem v Praze oddíl B, vložka 3511 společnosti soud zjistil, že usnesení valné hromady podle § 183l obch. zák. bylo zapsáno do obchodního rejstříku dne 19.března 2009 a soudu je z jeho úřední činnosti známo, a účastníky toto nebylo nikterak sporováno, že v obchodním věstníku bylo zveřejněno 1.4.2009, všechny návrhy tedy byly v dané věci podány včas.

Soud dále provedl důkaz Posudkem znaleckého ústavu č. 120-13/05, který vypracoval 17.8.2005 znalecký ústav KPMG Česká republika, s.r.o. a který byl zpracován za účelem

stanovení spravedlivé hodnoty akcií emitovaných odpůrcem 2 v souvislosti s plánovaným přechodem těchto akcií v držení minoritních akcionářů na odpůrce 1/ jako hlavního akcionáře s tím, že z tohoto posudku zjistil, že tento znalecký posudek dospěl k závěru, že jedna kmenová akcie na majitele o jmenovité hodnotě 500,- Kč má hodnotu 1.398,- Kč, a to k 1.7.2005.

Jelikož ve věci bylo třeba odborného posouzení, soud ustanovil znalcem znalecký ústav : Vysokou školu ekonomickou v Praze, Institut oceňování majetku, IČ: 61384399, José Martího 2/407, 162 00 Praha 6, znalcem z oboru ekonomika pro oceňování mimo jiné movitého majetku, nemovitého majetku, finančního majetku, včetně cenných papírů, jejich derivátů a obchodních podílů, podniků a jejich částí, oceňování práv, pohledávek a závazků, nehmotného majetku a jiných majetkových hodnot, oceňování služeb, oceňování investičních instrumentů, majetkových účastí a obchodních podílů, oceňování nepeněžitých vkladů do obchodních společností, oceňování vypořádacího podílu, přezkoumání ovládací smlouvy a smlouvy o převodu zisku, přezkoumání přiměřenosti ceny nebo směnného poměru cenných papírů při povinné nabídce převzetí, přezkoumání přiměřenosti ceny při veřejném návrhu smlouvy o převodu cenných papírů, stanovování a posuzování přiměřené ceny nebo směnného poměru cenných papírů při povinné nabídce převzetí nebo nabídky na odkoupení. Úkolem znalce bylo stanovit výši přiměřeného plnění za 1 kus kmenové akcie na majitele o jmenovité hodnotě 500,- Kč emitenta obchodní společnosti Hypoteční banka, a.s., IČ 13584324, Radlická 333/150, 15057 Praha 5, při realizaci práva přechodu všech ostatních účastenských papírů na hlavního akcionáře obchodní společnost Československá obchodní banka, a.s. , IČ 00001350, Radlická 333/150, Praha 5, a to v souvislosti s rozhodnutím valné hromady ze dne 9.9.2005 o přechodu všech ostatních účastnických cenných papírů na hlavního akcionáře podle ust. § 183i a násl. obchodního zák., a to ke dni, kdy byl zpracován Posudek znaleckého ústavu č. 120-13/05, který vypracoval znalecký ústav KPMG Česká republika, s.r.o., tj. ke dni 17.8.2005 – soud při tomto zadání vycházel z ustálené praxe při zkoumání přiměřenosti protiplnění, když soud neshledal žádný zákonný důvod pro to, aby bylo oceňováno ke dni přechodu vlastnictví účastnických cenných papírů, pokud pak měla být přiměřenost přezkoumána, pak bylo třeba oceňovat ke stejnému datu, jak oceňoval znalec původní, když svého druhu je znalecký posudek zadaný soudem v tomto řízení posudkem revizním k posudku původnímu. Znalec v posudku měl zohlednit veškeré eventuelní budoucí závazky a pohledávky, eventuelní aktiva či pasiva, či případný ekonomický vývoj společnosti Hypoteční banka, a.s., které bylo možné v době zpracování původního posudku předpokládat a zohlednit (ohledně toho se znalec měl vypořádat i s námitkami navrhovatelů, kteří poukazují na to, že znalec některé aspekty při zpracování původního posudku nezohlednil).

K důkazu pak soud provedl znalecký posudek zpracovaný Vysokou školou ekonomickou v Praze, Institut oceňování majetku č. 125B73/2011 – stanovení výše přiměřeného plnění za 1 ks kmenové akcie o jmenovité hodnotě 500,- Kč, emitované společností Hypoteční banka a.s. ke dni 17.8.2005, a z tohoto posudku zjistil, znalecký ústav dospěl k závěru, že původní znalecký posudek vykazuje zásadní pochybení, když zpracovatel tohoto posudku se nijak nevypořádal s kategorií hodnoty (tržní hodnota, subjektivní hodnota, atd.), dále že posudek je v určitých částech relativně povrchní a zpracovatel v rámci analýzy nevyjadřuje téměř žádný svůj názor na hospodaření odpůrce 2/ a hypoteční trh v ČR, který by umožnil později zaujmout stanovisko k očekávání budoucího hospodaření odpůrce 2/- zpracovatel nebyl schopen zhodnotit reálnost finančního plánu, respektive kvalifikovaně se k němu vyjádřit. Dále znalecký ústav poukazuje na to, že horizont finančního plánu je příliš krátký na to, aby postihнул vývoj hypotečního trhu v ČR, dalším faktorem, který především dle znaleckého ústavu způsobuje podhodnocení očekávaného zisku, je prudký pokles

úrokových marží v původním posudku. Ohledně kalkulace diskontní míry znalecký ústav dospěl k závěru, že premie za malou tržní kapitalizaci byla zpracovatelem chybně odhadnuta. Dále ocenění akcií odpůrce 2/ tržním porovnáním v původním znaleckém posudku je nepřezkoumatelné, a to z důvodů výhrad a konstatovaných pochybení jak uvedeno výše. Znalecký ústav v rámci svého posudku podrobně rozebírá metody, které při stanovení výše přiměřeného protiplnění použil, soud v tomto odkazuje na obsah tohoto znaleckého posudku. Ocenění provedl za použití dvou metod - jednak metoda ocenění diskontovanými dividendami – při této metodě znalecký ústav dospěl k částce představující tzv. horní mez – 5.032,-Kč, při ocenění tržním porovnáním dospěl k závěru, že horní mez činí 4.744,-Kč. Poukazoval na to, že náhrada za akcie je přiměřená a spravedlivá pouze tehdy je-li „plná“ – to znamená, že vyvlastněnému akcionáři musí být umožněno za náhradu, kterou obdrží, realizovat nejméně stejně hodnotnou investici. Protiplnění je dle názoru tohoto navrhovatele neadekvátní reálné hodnotě akcie. Dále poukazoval na to, že zisk připadající na jednu akcii o nominální hodnotě 500,- Kč činí jen za rok 2008 částku 115,- Kč. Dále poukazoval na to, že ocenění není provedeno k datu přechodu vlastnického práva a i z tohoto důvodu je nesprávné. V závěru znaleckého posudku pak použil metodu zaokrouhlení, když určil střední hodnotu – tedy dle názoru znaleckého ústavu nejpravděpodobnější úroveň hodnoty metodou tržního porovnání – částkou 4.480,-Kč a metodou diskontovaných dividend 4.490,-Kč. Závěr znaleckého posudku pak byl takový, že přiměřené plnění za 1 ks této akcie při realizaci práva přechodu všech ostatních účastnických papírů na hlavního akcionáře obchodní společnost Československá obchodní banka a.s. činí ke dni 17.8.2005 částku 4.528,- Kč.

Odpůrce 1/poté co měl možnost seznámit se shora uvedeným znaleckým posudkem předložil soudu Stanovisko ke znaleckému posudku – posudek znaleckého ústavu KPMG – ČR s.r.o. č. 176– 09/11. Tímto posudkem se odpůrce 1/ pokusil vyvrátit závěry znaleckého ústavu s tím, že původní znalec s posudkem znaleckého ústavu nesouhlasil s tím, že jednak je možné porušení zásady retrospektivního oceňování když lze zohlednit pouze takové informace, které byly dostupné oceňovateli k datu ocenění. Původní znalec pak konkrétně polemizoval zejména se závěry o vývoji hypotečního trhu, ohledně závěru o utržení tržního podílu, namítal, že je použita neadekvátní diskontní sazba, nevhodný vzorek porovnávaných společností, obsahuje řadu dílčích metodických pochybení. Dále poukazoval na to, že závěr posudku znaleckého ústavu se zásadně odlišuje od skutečné ceny akcií v rámci úpisu v letech 2003 a 2004 a i od závěrů dalšího znalce Ing. Petra Šímy. Soud sice provedl důkaz tímto stanoviskem, nezacházel s ním ovšem jako s důkazem – znaleckým posudkem, když proto nebyly splněny podmínky upravené o.s.ř.. Soud vzal výhrady tohoto původního znalce za součást tvrzení odpůrce 1/ a za jeho výhrady vůči znaleckému posudku vyhotovenému znaleckým ústavem.

Znalecký ústav se dále v několika vyjádřeních podrobně a dle názoru soudu zcela uspokojivě vypořádal jak s dalšími výhradami odpůrce 1/ vůči znaleckému posudku tohoto znaleckého ústavu, tak i s výhradami znaleckého ústavu KPMG – ČR s.r.o., které byly obsaženy ve shora konstatovaném stanovisku. Soud rovněž vyslechl zpracovatele znaleckého posudku Ing. Buuse - zástupce znaleckého ústavu, který v rámci své výpovědi jednak vzal za součást výpovědi znalce znalecký posudek jakož i následná písemná vyjádření, jednak kvalifikovaně a přesvědčivě reagoval na otázky účastníků i na výhrady odpůrce 1/, rovněž tak obhájil použití oceňovacích metod, jakož i použitých údajů a dalších vstupů, ze kterých znalecký ústav při svém ocenění vycházel.

Soud zamítl návrh odpůrce č.1/ na to, aby znaleckému ústavu – Vysoká škola ekonomická v Praze – Institut oceňování majetku, bylo soudem uloženo, aby znalecký ústav předložil seznam všech znaleckých posudků včetně revizních, které jím byly dosud vypracovány pro účely související s tzv. vytěsněním minoritních akcionářů, povinnou nabídkou převzetí nebo fúzí s převodem jmění na hlavního akcionáře, dále návrh, aby znalecký ústav předložil seznam všech znaleckých posudků včetně revizních, které byly dosud vypracovány Ing.Tomášem Buusem pro účely obdobné jako u předcházejících požadovaných znaleckých posudků, a to z důvodu, že toto nesouvisí s projednávanou věcí a se znaleckým posudkem vypracovaným znaleckým ústavem pro účely tohoto řízení.

Soud dále zamítl návrh odpůrce 1/, aby Vysoká škola ekonomická v Praze Institut oceňování majetku předložila jí vypracovaný znalecký posudek vedený ve svém znaleckém deníku pod č.39B 25/2005 ze dne 31.3.2005, a to pro nadbytečnost, když takový důkaz věcně nesouvisí s projednávanou věcí a s posudkem zpracovaným pro účely tohoto řízení, když na dotaz soudu, zda - a jak - znalecký posudek zmiňovaný odpůrcem 1/ na č.l.477 tj. posudek zapsaný pod č. 39B 25/2005 z 31.3.2005 souvisí s projednávanou věcí a s účastníky tohoto sporu, odpůrce 1/ sdělil, že nesouvisí, účelem tohoto návrhu bylo prokázat, že znalecký ústav pracoval při zpracování svého posudku v tomto řízení s tzv. následnými informacemi.

Soud dále zamítl návrh odpůrce 1/ na vypracování revizního znaleckého posudku, a to z důvodu hospodárnosti řízení a pro nadbytečnost, když posudek zpracovaný Vysokou školou ekonomickou v Praze, Institutem oceňování majetku ve spojení s následnými písemnými vyjádřeními a výsledkem zpracovatele posudku soud považuje za správný a dostatečný podklad pro rozhodnutí ve věci.

Soud po provedeném dokazování dospěl k následujícímu skutkovému a právnímu zhodnocení věci, když se při právním hodnocení řídil jednak zákonnou úpravou, jednak zásadními právními větami obsaženými v usnesení Nejvyššího soudu sp.zn. 29 Cdo 4712/2007.

Ustanovení § 183k obch. zák. v rozhodném znění, určovalo, že vlastníci účastnických cenných papírů mohou od okamžiku obdržení pozvánky na valnou hromadu, případně od okamžiku oznámení jejího konání, požádat soud o přezkoumání přiměřenosti protiplnění s výjimkou výše protiplnění určené podle § 183m odst. 1 písm. a) obch. zák.; není-li toto právo využito do měsíce ode dne zveřejnění zápisu usnesení valné hromady podle § 183l do obchodního rejstříku, zaniká (odstavec 1). V případě, že vlastník účastnického cenného papíru nevyužije právo podle odstavce 1, nemůže se nepřiměřenosti protiplnění již dovolávat (odstavec 2). Soudní rozhodnutí, kterým bylo přiznáno právo na jinou výši protiplnění, je pro hlavního akcionáře a pro společnost závazné co do základu přiznaného práva i vůči ostatním vlastníkům účastnických cenných papírů. Promlčecí doba začíná běžet ode dne právní moci rozhodnutí, a to vůči všem oprávněným osobám bez ohledu na to, zda byly účastníky řízení (odstavec 3).

Určuje-li ustanovení § 183k odst. 3 obch. zák., že soudní rozhodnutí, kterým bylo přiznáno právo na jinou výši protiplnění, je pro hlavního akcionáře a pro společnost závazné co do základu přiznaného práva i vůči ostatním vlastníkům účastnických cenných papírů, vychází nepochybně z toho, že návrh podle § 183k odst. 1 je návrhem na plnění.

Ve světle těchto závěrů nelze navrhovatele zbavit práva domáhat se návrhem podle § 183k odst. 1 obch. zák. určení, jaká je výše přiměřeného protiplnění poskytnutého akcionářům

podle § 183m odst. 1 obch. zák. a to aniž by musel prokazovat [v intencích § 80 písm. c) o. s. ř.] naléhavý právní zájem na požadovaném určení. Je tomu tak proto, že zákon přiznává navrhovateli právo takový návrh podat, aniž by úspěch (přípustnost) návrhu podmínil existencí naléhavého právního zájmu. Usuzovat na existenci takové podmínky prostřednictvím § 80 písm. c) o. s. ř. není možné již proto, že jde o určení právní skutečnosti a nikoli o určení, zda tu právní vztah nebo právo je či není (k rozdílu mezi těmito typy žalob srov. např. důvody usnesení Nejvyššího soudu uveřejněného pod číslem 90/2005 Sbírkou soudních rozhodnutí a stanovisek). Na základě takového návrhu pak soud rozhodne tak, že určí konkrétní výši protiplnění připadající na jeden účastnický cenný papír akciové společnosti, jejíž valná hromada přijala rozhodnutí podle § 183i obch. zák.

Ve výroku rozhodnutí o návrhu na určení přiměřené výše protiplnění soud stanoví výši přiměřeného protiplnění na jednu akcii. Obchodní zákoník (konkrétně ustanovení § 183k) předpokládá, že soud určí výši přiměřeného protiplnění, čímž v intencích ustanovení § 153 odst. 2 o. s. ř. vypořádá vztah mezi účastníky řízení způsobem předjímaným tímto právním předpisem (v návaznosti na ustanovení § 183k odst. 3 věty první obch. zák. tak dokonce učiní způsobem závazným i pro další - tam zmíněné - osoby). Proto také soud při rozhodování o takovém návrhu za zahájení řízení není vázán tím, jak navrhovatel v tzv. žalobním petitu zformuloval svou představu o výši přiměřeného protiplnění na jednu akcii. Může tedy svým rozhodnutím určit přiměřené protiplnění na jednu akcii částkou vyšší nebo naopak (aniž by ve zbývajících "částích" návrh zamítal) částkou nižší. Návrh na určení přiměřené výše protiplnění bude projednatelný (soud o něm může zákonem předvídaným způsobem věcně rozhodnout) dokonce i tehdy, omezí-li navrhovatel svůj požadavek na určení přiměřené výše protiplnění, aniž v žalobním petitu zformuluje svou představu o výši přiměřeného protiplnění na jednu akcii.

S ohledem na data podání návrhů, s ohledem na zápis usnesení valné hromady podle § 183l obch. zák. byl zveřejněn v obchodního rejstříku dne 19. března 2009, a – což je rozhodné - v obchodním věstníku 1.4.2009, soud konstatuje, že všechny návrhy byly podány včas.

K námitce odpůrce 2/ spočívající v nedostatku pasivní legitimace soud tuto námitku neshledal důvodnou, a to s ohledem na ust. § 183k odst. 3 obch. zák. kdy soudní rozhodnutí, kterým bylo přiznáno právo na jinou výši protiplnění pro hlavního akcionáře a pro společnost závazné co do základu přiznaného práva i vůči ostatním vlastníkům účastnických cenných papírů. Z toho vyplývá, že rozhodnutí se týká nejen hlavního akcionáře, ale i společnosti, kterou je proto nutné ve smyslu § 94 odst. 1 věty první o.s.ř. považovat za osobu, ohledně jejíž práv a povinností má být v řízení jednáno. Společnost musela v průběhu procesu vytěsňování poskytnout hlavnímu akcionáři a určenému znalci všechny podklady nutné pro určení výše protiplnění minoritním akcionářům a totéž platí rovněž i v řízení ohledně přezkoumání přiměřenosti protiplnění dle § 183k obch. zák. V rámci revize správnosti původního ocenění, resp. správnosti stanovené výše protiplnění za akcie vytěsňovaných akcionářů, má i znalec ustanovený soudem právo požadovat po společnosti předložení potřebných podkladů a informace (společnost pak má povinnost tyto znalci poskytnout). Krom toho je v řízení fakticky přezkoumávána i správnost rozhodnutí společnosti, resp. usnesení valné hromady o výši protiplnění (§ 183i odst. 3 obch. zák.). Soud uzavírá, že v řízení o přezkoumání výše protiplnění dle § 183k obch. zák. se jedná nejen o právech a povinnostech hlavního akcionáře, ale i společnosti, ve které došlo postupem podle § 183i a násl. obch. zák. k vytěsňování minoritních akcionářů, v daném případě i odpůrce 2/, která je vedle hlavního akcionáře (odpůrce 1/) také účastníkem předmětného řízení.

Stran výše dorovnání, které bylo soudem žalobcům přisouzeno, vycházel zde soud ze závěrů znaleckého ústavu - Vysoké školy ekonomické v Praze, Institut oceňování majetku - který byl jakožto znalec soudem ustanoven. Soud dospěl k závěru, že posudek byl zpracován znalcem, který je nezávislým, když byly použity standardní postupy a metody, když pro oceňování pro převody jmění žádné závazné postupy neexistují. Soud nevyhověl návrhu odpůrců, aby byl ustanoven další znalec pro vypracování revizního znaleckého posudku, když neměl důvod pochybovat o správnosti závěrů učiněných v posudku vypracovaném znaleckým ústavem - Vysokou školou ekonomickou v Praze, Institut oceňování majetku. Posudek byl zpracován v souladu se zákonem a obsahuje všechny povinné náležitosti, zástupce znaleckého ústavu pak zcela přesvědčivě zodpověděl položené otázky a přesvědčivě reagoval na výtky ze strany odpůrce 1/, rovněž všeobecně uznávané renomé tohoto znaleckého ústavu soud vedlo k tomu, že nezadal revizní posudek. Soud rovněž vycházel ze závěru znaleckého ústavu, že původní znalecký posudek vykazuje zásadní vady vedoucí k podhodnocení výše protiplnění. Při stanovení výše přiměřeného protiplnění vyšel tedy soud ze závěru znaleckého ústavu - Vysoké školy ekonomické v Praze, Institut oceňování majetku, který stanovil výši přiměřeného protiplnění, a to ke dni, kdy byl zpracován Posudek znaleckého ústavu č. 120-13/05 vypracovaný znaleckým ústavem KPMG Česká republika, s.r.o., tj. ke dni 17.8.2005. Co se však týče částky, kterou soud jako přiměřené protiplnění určil, soud se ztotožnil s argumentací některých z navrhovatelů, že znalecký ústav určil jako závěr svého posudku v podstatě dvě výsledné hodnoty a pro obě metody stanovil určitá rozpětí dle spolehlivosti intervalů. Pokud však znalec konečný výpočet provedl cestou aritmetického průměru obou hodnot a stanovil výši přiměřeného protiplnění na střed intervalu, soud shledal, že toto je skutečně pro daný případ nevhodné. Jak vyplývá z judikátu – usnesení Vrchního soudu v Praze sp.zn. 7Cmo 447/2009 – tak pro ocenění je zásadní účel tohoto ocenění. Pokud je účelem ocenění posoudit protiplnění při nedobrovolném přechodu vlastnictví k akciím menšinových investorů a pokud v tomto konkrétním případě - jak vyplývá ze závěrů znaleckého ústavu – existuje chybové rozpětí při zjišťování výše přiměřeného protiplnění, pak je třeba přihlídnout k právnímu principu zakotvenému v obchodním zákoníku a příslušných předpisech Evropské unie, a to k principu ochrany menšinových společníků. Danou právní úpravou obsaženou v ust. § 183i a násl. obch. zák. je totiž vlastník účastnických cenných papírů zbaven možnosti volby, zda a kdy své cenné papíry převede na hlavního akcionáře. Soud tedy vyšel z tohoto právního principu vyplývajícího z ochrany menšinových akcionářů a stanovil výši přiměřeného plnění na horní mezi, tak jak tato byla zjištěna znaleckým posudkem.

Soud tedy jednak výrokem I. tohoto usnesení určil, že výše plnění v částce 1.398,- Kč za jeden kus kmenové akcie na majitele o jmenovité hodnotě 500,- Kč emitenta – odpůrce 2/ - při realizaci práva přechodu všech ostatních účastnických papírů na hlavního akcionáře – odpůrce 1/ - v souvislosti s rozhodnutím valné hromady ze dne 9.9.2005 o přechodu všech ostatních účastnických cenných papírů na hlavního akcionáře podle ustanovení § 183i) a následujících obchodního zákoníku, je nepřiměřená, jednak výrokem II. určil, že výše přiměřeného plnění činí částku 5.032,- Kč za jeden kus kmenové akcie na majitele o jmenovité hodnotě 500,-Kč.

Pokud se navrhovatel b/ dále domáhal toho, aby soud uložil odpůrci 2/ povinnost oznámit výrok soudu ohledně určené přiměřenosti protiplnění všem osobám, které byly akcionáři odpůrce 2/, způsobem který vyplýval ze stanov odpůrce 2/, a navrhovatel a/, aby soud uložil odpůrci 2/ povinnost zveřejnit výrok soudu ohledně určení přiměřenosti způsobem, který byl stanoven pro zveřejňování oznámení společnosti Hypoteční banka, a.s.,

pak soud tyto návrh zamítl výrokem II. a IV., když taková povinnost není upravena ani žádným obecně závazným předpisem, ani stanovami společnosti – odpůrce 2/ - jak je soudu z jeho úřední činnosti známo, když tyto návrhy uplatněné navrhovatelem a/ a b/ nejsou po právu.

P o u ě n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat odvolání do 15ti dnů ode dne jeho doručení k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím soudu zdejšího.

V Praze dne 24. dubna 2012

JUDr. Petr Vaňous, v.r.
samosoudce

Za správnost vyhotovení: Chválová